

HET VERVAARDIGEN VAN INLAY'S DER KLASSE V VOLGENS INDIRECTE METHODE

door F. W. Spies

Hoe eenvoudig het ook lijkt de inlay's der Klasse V volgens de directe methode te maken, in de praktijk blijkt dit ogenschijnlijk zo eenvoudige werk vaak grote moeilijkheden en bezwaren op te leveren.

Deze moeilijkheden en bezwaren zijn:

A. bij het wasmodel:

1. het fixeren van het kleine wasmodel in de caviteit bij het afwerken.
2. de onzichtbaarheid in vele gevallen van de gingivale rand die blind afgewerkt moet worden.
3. vooral in de onderkaak de speekselvloed die het wasmodel moeilijk zichtbaar maakt en het steeds uit de caviteit doet spoelen. Het aanbrengen van wattenrollen heeft hier geen resultaat aangezien deze juist de caviteit zullen bedekken. Slechts cofferdam kan hier in sommige gevallen uitkomst brengen.

B. bij de inlay:

1. het moeilijke en moeizame afwerken van de inlay in de mond. Hier gelden dezelfde bezwaren als reeds vermeld bij het wasmodel nl. de moeilijke fixatie in de caviteit en het slechte zicht op het werk door de speekselvloed.
2. het gevaar van beschadiging der gingiva bij het bovengenoemde afwerken van de gingivale rand van de inlay.

Al deze bezwaren vervallen bij het volgen der indirecte methode die naar mijn oordeel veel tijd en energie bespaart en een beter resultaat geeft. Slechts de techniekkosten zijn wat hoger wat echter ruimschoots gecompenseerd wordt door de reeds eerder genoemde besparingen en het betere resultaat.

Ik wil nu overgaan tot de beschrijving van de door mij met goed resultaat gevolgde methode.

Knip van een koperbandje een verticale strook die iets breder is dan de mesio-distale afmeting van de caviteit. (fig. 1)

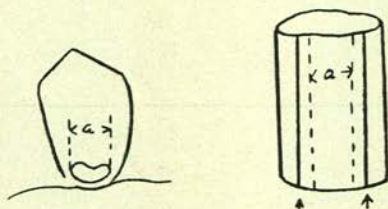

fig. 1

Geef aan de ene korte zijde van het strookje de contour van de gingivale rand der caviteit en knip de strook, iets hoger dan de occlusale rand der caviteit, aan weerszijden iets in. (fig. 2)

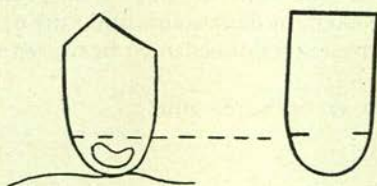

fig. 2

Buig het bovenste gedeelte van de strook onder een hoek van 90 om, knijp het plat en buig het onderste gedeelte volgens bucco- of labio-gingivale contour van het element. (fig. 3)

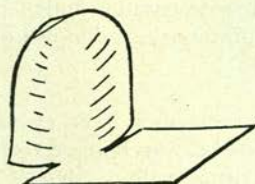

fig. 3

Men neemt nu het plat geknepen deel in de plattang en verwarmt het gecontoureerde gedeelte iets (anders houdt de afdrukmasse niet). Op het gecontoureerde gedeelte brengt men nu een weinig zeer plastische afdrukmasse en neemt snel op de hieronder beschreven manier de afdruk. Snel omdat anders de kleine hoeveelheid afdrukmasse met weinig warmtecapaciteit alweer te hard is.

Het nemen van de afdruk geschiedt als volgt: Men brengt het onderste gebogen gedeelte van het bandje dat men nog steeds in de plattang houdt

en blijft houden voorzichtig in iets schuine richting onder de gingivale rand zonder deze te beschadigen en drukt de strook vervolgens in bucco-linguale richting tegen het element. (fig. 4).

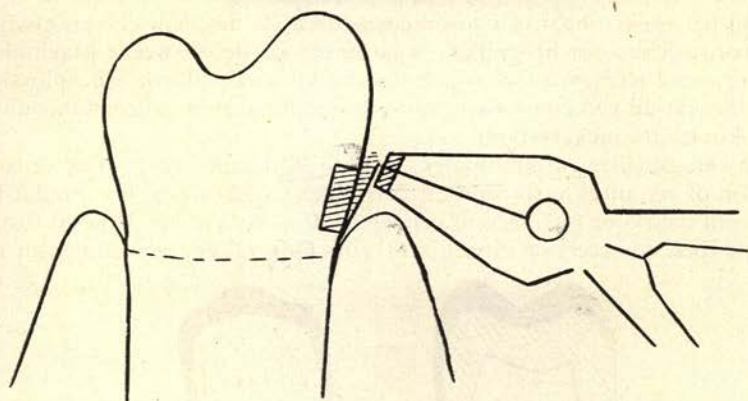

fig. 4

Na het afkoelen van de afdruk wordt deze verwijderd en naar het laboratorium gezonden en verder behandeld als iedere andere koperbandafdruk.

Men doet er goed aan de gingivo-buccale afmeting van het gebogen deel van het koperstrookje niet groter te maken dan voor het volledig bedekken der caviteit nodig is aangezien men anders niet genoeg druk kan uitoefenen doordat de strip gaat buigen. (fig. 2). Indien men nauwkeurig werkt komt de onderste bek van de plattang boven de caviteit te liggen en kan men zonder gevaar voor verbuigen elke gewenste druk uitoefenen.

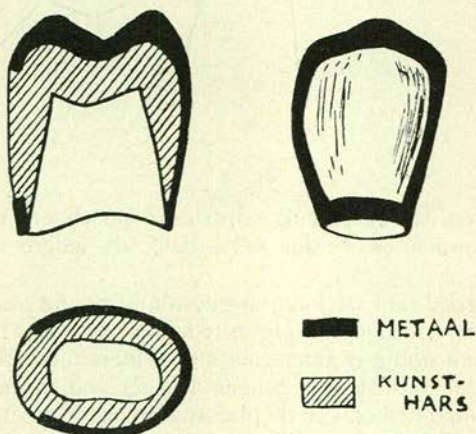
Bij nauwgezet werken van zowel tandarts als laboratorium kan bij het volgend bezoek van de patiënt de nauwkeurig passende inlay zonder verdere bewerkingen onmiddellijk geplaatst worden.

EEN „NIEUWE” KROON

door A. J. W. de Groot

Bij het zoeken naar een zowel cosmetisch als mechanisch verantwoorde constructie voor brugpijlers, waarbij een eerste of tweede praemolaar als dragend element moet worden gebruikt, kwam ik tot een oplossing, die bestaat uit een combinatie van een opengesneden vollebandkroon en een kunsthars Jacketkroon.

In vele gevallen zal het immers niet mogelijk zijn, een gewone vensterkroon of een driekwartkroon als brugpijler te gebruiken, b.v. omdat het element daarvoor niet gezond genoeg meer is, terwijl het behoud van de pulpa toch nog zeer wel mogelijk zal zijn. Ook zal de toepassing van een

metalen kroon met facing niet altijd mogelijk wezen, omdat hiertoe dikwijls niet voldoende „ruimte” aanwezig is; indien men tenminste de omvang van de kroon binnen normale grenzen wil houden.

In de afgelopen maanden nu heeft het laboratorium Siesling voor mij enige bruggen en kronen vervaardigd, waarbij gebruik is gemaakt van bovengenoemde combinatie van goud en kunsthars. Bijgaand schetsje moge één en ander verduidelijken.

De voordelen van deze constructie zijn gelegen in *a)* een goed cosmetisch effect, *b)* een behoorlijke mechanische sterkte, *c)* een minimaal gebruik van cement (dat toch altijd poreus is), *d)* een goede bescherming van de pulpa tegen thermische prikkels.

Tenslotte kan nog als voordeel gelden, dat de kroon (of brug) uitsluitend in de stand, zoals die in de articulator bepaald is, geplaatst kan worden.

Intussen vergt het inpersen van de kunsthars in de verder geheel klaargemaakte brug wel een behoorlijke mate van nauwkeurigheid en vaardigheid.

Haaksbergen, Enschedeseweg 26.